

disse cerebe Medlemmer nærmere at begrunde, hvorfor de ere imod dette Forslag. — § 7 har Udvalget foreslaaet affattet paa en anden Maade, end den staaer i Lovudkastet. Den gaaer nemlig ud paa, at det skal være overladt til Kjøbstædernes Communalbestyrelse for Byernes Vedkommende og til Sogneforstanderskaberne for Landets at tage Bestemmelse om, hvorvidt Vedligeholdelsen af henholdsvis Kjøbstædernes og Landets Vibeie skal udføres ved Entreprise eller leiede Folk, eller det skal skee ved Naturalarbejde, og for det sidste Tilfælde bestemmer den, at der skal forholdes efter de hidtil gjældende Regler. Udvalget har nu for det Første ikke antaget, at der er nogen Nødvendighed for, eller at det er hensigtsmæssigt at bibeholde dette Alternativ af Naturalarbejde eller Entreprise ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende; man har nemlig antaget, at der umuligt i Kjøbstæderne kunde søles Trang til at benytte Naturalarbejde til Vibeies Vedligeholdelse; det er forekommet Udvalget saagodt som utænkeligt, at man ikke overalt i Kjøbstæderne maatte kunne skaffe sig den fornødne Arbeidskraft til Udførelsen af denne Vedligeholdelse ved Entreprise, og dertil kommer, at Udvalget end ikke seer, hvem der egentlig i Kjøbstæderne kan paalægges Naturalarbejde til Vibeies Vedligeholdelse, da man hidtil har antaget, at Kjøbstædernes Hartkornsbrugere ikke havde en saadan Forpligtelse — det er Cancelliet og Indenrigsministeriet gaaet ud fra i forskjellige Skrivelser —, og endnu mindre synes det at kunne paalægges de øvrige Kjøbstadsindbyggere; derfor har man for Kjøbstædernes Vedkommende fundet det rigtigst at foreslaae dette Alternativ af Naturalarbejde strøget. For Landets Vedkommende var det ganske vist ønskeligt at kunne gjøre det samme, da det aabenbart er langt heldigere, at saadant Arbejde udføres ved Entreprise eller leiede Folk end ved Naturalarbejde, men man har ikke dristet sig til at foreslaae dette, da der uægteligt er mange Egne paa Landet, hvor det vilde være vanskeligt at faae det udført paa anden Maade end ved Naturalarbejde. Udvalget har imidlertid meent, at det vilde være passende i denne Paragraph at optage de Bestemmelser, som findes i Frv. af 13de De-

cember 1793 § 33 angaaende, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af, at der fra enkelte Sider vises Forsømmelse i Henseende til Udførelsen af det Naturalarbejde, der er dem paalagt. Man har anseet det for rettest at optage denne Bestemmelse her i Loven, for ikke at beholde saadanne spredte Bestemmelser i Forordning af 1793, og man har fundet det saameget desto rigtigere, som det vistnok vil være nødvendigt at lade Bestemmelsen undergaae nogen Ændring, idet der hidtil efter denne har været det Alternativ i slige Tilfælde, ved Siden af at lade Arbejdet udføre paa den Forsømmeliges Regning, at paalægge ham Tvangsmulcter, men det nu ikke mere er hensigtsmæssigt at vælge det Sidste, da disse Tvangsmulcter efter Loven af 16de Februar 1866 § 3 ikke mere ville kunne inddrives hos den Paagjældende, men kun være Gjenstand for Afsoning. Dernæst har man optaget Bestemmelsen i Placat af 25de November 1829 § 3 om, at Udgifterne kunne inddrives ved Udpantning, hvis der ikke fremsættes Sndsigelse derimod, men at Sagen skal behandles som en offentlig Politifag, hvis der fremsættes Sndsigelser, s. Ex. om, at der ikke er skeet behørig Tilføjelse, eller andre Sndsigelser, som kræve en nøiere Undersøgelse. Denne Bestemmelse antages ikke at kunne have nogen Ulempe; den har været den hidtil gjældende i Henhold til Placat af 1829, og man har tilsvarende Bestemmelser dertil, s. Ex. i Thendeloven, hvorefter Thendets Løn jo er Gjenstand for Udpantning hos Husbonden, medmindre der gjøres Sndsigelse derimod, i hvilket Tilfælde Sagen gaaer til Rettergang. Det er ingenlunde en saa upraktisk Bestemmelse, som det i første Dieblit kunde synes. Endel Medlemmer, blandt hvilke jeg ved en Feiltagelse ligeledes var opført, idet der i Slutningen staaer mit Navn issebetfor, at det skulde være et andet Medlems, have foreslaaet, at Bøderne skulle tilfalde, ikke Amtsattestkassen, men de Fattiges Kasse. Jeg kan ganske vist ønske denne Kasse alle mulige Tilflugt, men der er jo en stærk Opposition imod, at den faaer sin Tilværet fra Andet end fra frivillige Gaver, og navnlig imod, at den faaer den fra Mulcter, og da det nu er Noget, som man ikke tidligere har kjendt i vor Lovgivning, at